

रन्ध्र

कांक्षते रन्ध्रदेवस्य यां रात्रिमवसन् ययौ ।
 आलभ्यन्त शतं गावः सहस्राणि च विंशतिः ।
 तत्र स्रग्धराः क्रोशन्ति सुन्दरमङ्गिकुलजाः ।
 छपभूविष्टमन्त्रीर्षे नाट्यमौघं यथा पुरा ॥”
 कुङ्कुः । इति शब्दरत्नावली ।
 रन्ध्रः, स्त्री, (रन्ध्रे अनेति । रन्ध्र + तुन् ।) बलं ।
 गदी । इति मेदिनी । ते, ४८ ।
 रन्ध्रं, स्त्री, पाकः । रघपातोर्भावेऽनट्प्रत्ययेन
 निष्पन्नम् । यथा रन्ध्रनाथ स्त्री । इति
 संक्षिप्तसारव्याकरणम् ॥ (रन्ध्र + ल्युः । नाशकं,
 वि । यथा, भागवते । ४ । १० । २८ ।
 “यदनुसृज्यते काये खड्गह्नाभद्ररन्ध्रम् ॥”
 “हे अमररन्ध्रम् । अमररन्ध्रनाथम् ॥” इति
 तट्टीकायां श्रीधरः ।)
 रन्ध्रितं, स्त्री, (रन्ध्र + क्त ।) क्षतरन्ध्रनद्रवम् ।
 तत्र पात्रान्तरे स्थापनविधिर्यथा,—
 “सङ्कीर्णं पात्रवम्भारे मार्गे वा ग्रामवर्जिते ।
 स्थापयेद्गुग्गुबान् स्रग्धराः विष्टान् पात्रकान्तरे ।
 भक्तं स्थापके स्थाप्यं न स्थाप्यं पात्रकान्तरे ।
 हुतं काष्ठायसे स्थाप्यं मौघं मौघमर्धं रघम् ।
 स्थापयेद्वाजते हेमे पात्रे लीष्टेऽप काष्ठजे ।
 यथादिष्टविधं प्राक्तं स्थाप्यं काष्ठेऽप दाहजे ।
 यक्तानं पिष्टकं भक्तं स्थाप्यं काष्ठेऽप दाहजे ।
 धारयेत् सुश्रुतं चौरं पात्रिणे वाघ काष्ठजे ।
 पानीयं पायधं तक्तं न्यस्येयमेव धारयेत् ।
 काष्ठजे स्थाटिके वाघ वेदूण्यादिविचित्रिते ।
 धारयेत् सर्वदा पात्रे रागमहाद्वयशृङ्गान् ।
 उक्तपात्रान्तरे स्थाप्यं तदुद्वं तदुद्वनापहम् ।
 सर्वदा सुसर्दं हृदयमनया दीवकारकम् ॥”
 इति छपकारशास्त्रे पाकराजेधरः ।
 रन्ध्रं, स्त्री, (रन्ध्रयति हिनश्यनेनेति । रन्ध्र + वाह-
 क्तात् रक् ।) दूषणम् । (यथा, रघुः ।
 १२ । ११ ।
 “रन्ध्रान्वेषणदृष्ट्यां द्विषामामिषतां ययौ ।”)
 ह्रिन्म् । इति मेदिनी । (यथा, रघौ । १५ । ८२ ।
 “एवमुक्ते तथा वाच्या रन्ध्रात् सद्योभवादुहवः ।
 श्रातद्वदमिव ज्योतिः प्रभामञ्जलसुदययौ ।”
 मनुष्यशरीरखरन्ध्राणि यथा,—
 “नाशनवनकर्णार्गं हे हे रन्ध्रे प्रकीर्तिते ।
 मेहनापानवक्रावामेकेकं रन्ध्रसुच्यते ।
 दृष्टमं मन्त्रके प्रोक्तं रन्ध्राणीति वृणां विदुः ।
 ज्योत्स्नीर्णधिकाणि सुगः स्नययोगं भवत्सुतः ।
 खण्डिष्ठाणि चान्यानि मताणि त्विषि जन्मि-
 नाम् ॥”
 इति शार्ङ्गधरे पूर्वखण्डे पञ्चमेऽध्याये ।
 योगिः । यथा, महाभारते । १२ । २८२ । ५१ ।
 “रन्ध्रगतमथानानां शिखीर्मेदश्च वर्धयाम् ।
 नेत्ररागः कीकिलस्य ज्वरः प्रोक्तो महात्मना ॥”
 रन्ध्रकण्टः, पुं, (रन्ध्रे कण्टः कण्टको यस्य ।)
 आलवन् रकः । इति राजनिर्घण्टः ।
 रन्ध्रभुः, पुं, (रन्ध्रे भुर्गते वभुर्गुल दव ।)
 उद्भवः । इति त्रिकाण्डशेषः ।

रभसः

रम्भः, पुं, (रम्भविशेषो रम्भः ।) ह्रिन्पुक्त-
 रम्भः । पौषावौ रम्भ इति भाषा । तत्पर्यायः ।
 रम्भः २ कौषकाज्यः ३ मस्करः ४ बाद-
 नीयः ५ शुविरासः ६ । अस्य गुणाः ।
 “रम्भो लम्बो कषायो च कश्चित्तौ च
 शीतलौ ।
 मूलकच्छुप्रमेहार्शः पित्ताहासनाशनौ ।
 विशेषो रम्भश्चक्षुः शीपनोऽजीर्णनाशनः ।
 रश्मिस्तु पाचनो हृद्यः मूलतो गुल्मनाशनः ॥”
 इति राजनिर्घण्टः ।
 रम्भ, वदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
 सक०-सेट् ।) रम्भति । वदः कथनम् । इति
 दुर्गादायः ।
 रम्भ, गलाम् । वधि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 पर०-सक०-सेट् ।) रम्भति । इति दुर्गादायः ।
 रम्भ, र गलाम् । वधि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 आत्मा०-पर०-सक०-सेट् ।) र, रम्भति । इति
 दुर्गादायः ।
 रम्भ, र गलाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 पर०-सक०-सेट् ।) र, रम्भति । इति दुर्गा-
 दायः ।
 रम्भ, र उ शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 पर०-अक०-सेट् ।)
 रम्भः, पुं, शब्दः । रघपातोर्भावेऽनट्प्रत्ययेन निष्पन्नः ।
 (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ५ । ४०८ ।
 “सुप्रकटादुद्गते भद्र इव निद्रालसेचनः ।
 प्रवृद्धः शङ्खपातेः स यमुचद भैरवान् रवान् ॥”)
 रम्भ, र उ शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 आत्मा०-अक०-सेट् ।) र, रम्भति । उ, रम्भते ।
 इति दुर्गादायः ।
 रम्भ, स्त्री उ रामभ्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 आत्मा०-अक०-अनिट् । रामभ्यस्तुसुकीर्णभावः ।
 निर्विचारा प्रवृत्तिरिति गोविन्दभट्टः । स्त्री,
 रम्भा । उ, रम्भते साधुः पुण्ये । आहृपूर्वोऽय-
 मारम्भे । शास्त्रं पठितुमारम्भते शिष्यः । इति
 दुर्गादायः ।
 रम्भः, पुं, (रम्भमिति । रम्भ + “अलविचमि-
 तमिनमिरभिलभोति ।” उवा० ३ । ११७ ।
 इति अथर्व ।) वेगः । (यथा, माघे । ६ । ७२ ।
 “रम्भोत्थितामुपगतः सहसा
 परिरभ्यकचन वधूमवधत् ॥”)
 रम्भः । इति मेदिनी । से, ३१ । (प्रेमोत्साहः ।
 यथा, गीतगोविन्दे । ५ । ६ ।
 “मनसि रम्भविवभवे हरिद्वयतु सुकृतेन ॥”
 “रम्भस्य प्रेमोत्साहस्य ॥” इति तट्टीकावा-
 नोधिनी ।) संरम्भः । यथा, माघे । ११ । १६ ।
 “प्रमदमदनमाद्यद्वयौ वनोद्गमरासा
 रम्भरम्भखेदखेदविविक्ते दयः ॥”
 संभ्रमः । यथा, भागवते । ११ । १६ ।
 “वचदंष्ट्राः नानः सप्रश्रुताणि
 विंशतिश्च सरम्भं खादन्ति ॥”)
 पौर्वापर्यविचारः । इत्यमरः । औत्सुक्यमिति

रमणं

कलिङ्गः । स्त्रियामा रमणा च दृश्यते । इति
 छणः । (यथा, किराताज्जीवौ । ५ । १ ।
 “यद्य जयाय नु मेवमहीभृतो
 रमसया नु दिगन्तदिहजया ।
 अभिययौ च हिमालयसुष्ठितं
 सतुहितं ह विलङ्घयितु नमः ॥”)
 (यथा, महाभारते । ५ । ५१ । १० ।
 “सर्वेषां मम पुत्राणां स एकः क्रूरविक्रमः ।
 ब्रह्माग्नी विप्रतीपश्च बाल्येऽपि रमसः सदा ॥”
 महान् । इति निघण्टुः । ३ । ३१ ।)
 यदा तु रमसगुणयोगात् अर्थ आदितात् अग्र-
 लये तद्वति वर्तते तदा वाच्यलिङ्गता स्यात् ।
 इति लिङ्गादिसंग्रहे भरतः ।
 खनामख्यातः अभिधानविशेषश्च ।
 रम, उ ड ज स्त्री क्रोडे । इति कविकल्प-
 द्रुमः ॥ (भा० आत्मा०-अक०-अनिट् । कावेट् ।)
 रेफादिः । उ, रमिता । रम्भा । उ, रमते ।
 ज, रामः रमः । स्त्री, रम्भा । इति दुर्गादायः ।
 रमः, पुं, (रमते इति । रम्भ + यथाद्यच् ।)
 कान्तः । (यथा, किराताज्जीवौ । ५ । २० ।
 “निधिशुक्लाधिपरमेः परमेः ॥”)
 रक्ताशोकद्वयः । कामदेवः । इति मेदिनी ।
 मे, २५ । रमसश्च । रमपातोर्भावेऽनट्प्रत्ययेन
 निष्पन्नम् ।
 रमकः, पुं, (रमते इति । रम्भ + “रमेरश्च लो
 वा ।” उवा० ३ । १३ । इति कुन् ।) कान्तः ।
 इत्युवादिशेषः ।
 रमठं, स्त्री, (रम + अठन् ।) हिङ्गु । इत्युवादि-
 शेषः । (जनपदविशेषे, पुं । तद्देशवासिनि,
 वि । यथा, महाभारते । ३ । ५१ । २४ ।
 “जागुडान् रमठान् सुष्ठान् स्त्रीराण्यानश्च
 तज्जगान् ॥”)
 रमठजनिः, पुं, (रमठ इति शब्देन ध्वन्यते कथ्यते
 इति । ध्वन् + इन् ।) हिङ्गु । इति शब्द-
 चन्द्रिका ।
 रमभं, स्त्री, (रमयतीति । रम्भ + णिप् + ल्युः ।)
 पटोलमूलम् । इति मेदिनी । जघनम् । इति
 हेमचन्द्रः । (रम्भ + भावे ल्युट् ।) जन्मनम् ।
 तत्पर्यायः । अत्रक्षपण्यकम् २ गान्धर्वः ३
 सुरतम् ४ रतम् ५ संप्रयोगः ६ निधुवनम् ७
 मैथुनम् ८ रतिः ९ उपहृतम् १० धर्मितम् ११
 क्रोडारतम् १२ महासुखम् १३ विभ्रमम् १४
 योगमिथुनम् १५ अभिमानितम् १६ । इति
 शब्दरत्नावली । (यथा, माघे । ११ । १६ ।
 विकच कमलगन्धैरन्वयन् भृङ्गमाणाः
 सुरभितमकरन्दं मन्दमावाति वातः ।
 प्रमदमदनमाद्याद्वयौ वनोद्गमरासा-
 रम्भरम्भखेदखेदविविक्ते दयः ॥”)
 क्रोडनम् । इति रमघालयदेशनात् । (रत्न-
 त्पादनम् । यथा, भागवते । १० । २ । १६ ।
 “रामेति लोकरमणाङ्गं वलवदुच्छ्रयात् ॥”
 “लोकस्य रमणात् रत्नत्पादनात् ॥” इति तज